

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/137/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123257994
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123257994.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XX XXX D. E., zast. advokátom A. F. A., so sídlom Advokátskej kancelárie Hlavná 1221, 952 01 Vráble, IČO: 42125308 proti žalovanej G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX I., v mene ktorej koná správca J. K. H., A., so sídlom kancelárie Rádayho 8, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 7.000,- Eur, o odvolaní žalobkyne proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. RA-3C/21/2023 zo dňa 06.10.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. RA-3C/21/2023 zo dňa 06.10.2023 vo výroku II. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy vo výške 7.000,- Eur s príslušenstvom voči žalovanej zastavil (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňi náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal (výrok II.). Rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobkyňi zo žaloby vo výške 210,- Eur (výrok III.). Nariadil Slovenskej pošte, a.s., aby vrátila žalobkyňi súdny poplatok zo žaloby vo výške 210,- Eur najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia (výrok IV.). Súd konanie zastavil pri aplikácii § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) u dôvodu, že zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20dK/386/2023 zo dňa 13.09.2023 bol na majetok úpadcu - žalovanej vyhlásený konkurz a žalovaná bola oddĺžená. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 180/2023 dňa 21.09.2023.

O trovách konania súd rozhodol pri aplikácii § 257 CSP tak, že žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal z dôvodu vzhľadnutia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako na strane strán sporu, tak v okolnostiach danej veci. Žalobkyňa si voči žalovanej v tomto konaní uplatnila nárok na zaplatenie 7.000,- eur. Súd po nahliadnutí do spisu vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 4C/24/2013, na ktoré konanie o určenie vlastníckeho práva poukazuje žalobkyňa v žalobe, zistil z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu č.k. 4C/24/2013-301 zo dňa 30.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/58/2021 zo dňa 28.02.2022, že súd zmluvu formálne označenú ako zmluva o prevode vlastníctva nehnuteľnosti posúdil ako zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka. Toto zistenie vyvodil z obsahu ustanovenia článku X. danej zmluvy v spojení s článkom III. bod 4a a bod 6. zmluvy o úvere zo dňa 07.11.2011. V týchto sa uvádza, že zmluvné strany (žalobkyňa a žalovaná) sa dohodli, že k odovzdaniu a prevzatíu nehnuteľnosti dôjde jedine v tom prípade, že žalobkyňa (v tomto konaní žalovaná - G. H.) poruší podmienky platenia úveru a zároveň, že po prevode nehnuteľnosti na žalobkyňu A. B. sa žalovaná nebude odhlasovať z odberu a A. B. sa nebude nahlasovať k odberu elektrickej energie, plynu, káblovej televízie, telefónnej prípojky, pokiaľ žalobkyňa (v tomto konaní žalovaná G. H.) neporuší podmienky zmluvy. Keďže v zmluve o zabezpečovacom prevode

vlastníckeho práva absentoval spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu práva a najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby, súd v predmetnom rozsudku č.k. 4C/24/2013-301 zo dňa 30.06.2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/58/2021 zo dňa 28.02.2022 posúdil uvedenú zmluvu ako absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ.

Ďalej z odôvodnenia rozsudku č.k. 4C/24/2013-301 zo dňa 30.06.2021 v odseku 15 vyplýva, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 6.480,- eur, ktoré žalovaná prevzala, čo potvrdila svojim podpisom na zmluve a zároveň sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach vo výške 108,- eur po dobu 60 mesiacov, pričom A. B. (žalobkyňa) súhlasila s poskytnutím úveru len v prípade, ak G. H. (žalovaná) na dobu splatenia úveru predmetnú nehnuteľnosť prepíše na žalobkyňu a po splatení úveru vykoná spätný prepis nehnuteľnosti na G. H., čo však do zmluvy nezakomponovali. Podľa čl. III. bod 3 zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnosti mala byť časť kúpnej ceny vo výške 4.000 eur uhradená G. H. (žalovanej v tomto konaní) v hotovosti a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 3.000,- eur mala byť uhradená ako dlh voči spoločnosti J., L.. Žalovaná G. H. uviedla, že sumou 3.000,- eur bol skutočne splatený jej dlh voči spoločnosti J., L., ale sumu 4.000,- eur jej žalobkyňa nikdy neposkytla.

Následne po prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných v odseku 1 tohto uznesenia (ďalej len nehnuteľnosti) na žalobkyňu A. B., žalobkyňa so žalovanou uzavrela dňa 07.11.2011 nájomnú zmluvu, podľa ktorej mala žalovaná G. H. povinnosť žalobkyňi platiť za dočasné užívanie týchto nehnuteľností nájom v sume 158,- eur mesačne. Dňa 15.10.2012 došlo zo strany žalobkyne v tomto konaní k ukončeniu nájmu so žalovanou. Následne žalobkyňa previedla zmluvou o prevode vlastníctva nehnuteľnosti zo dňa 29.10.2012 v znení jej Dodatku, ktorý bol uzavretý 16.11.2012, nehnuteľnosti na tretiu osobu. Súd v rozsudku č.k. 4C/24/2013-301 zo dňa 30.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/58/2021 zo dňa 28.02.2022 určil, že vlastníčkou uvedených nehnuteľností je G. H. (žalovaná v tomto konaní).

V tomto konaní sa žalobkyňa domáha zaplatenia 7.000,- eur z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, pretože ako tvrdí žalobkyňa v žalobe, so žalovanou uzavrela zmluvu o prevode vlastníckeho práva, ktorú súd posúdil ako zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, ktorú následne vyhlásil za absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom, pričom suma 7.000,- eur predstavuje kúpnu cenu za nehnuteľnosti. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.04.2023 poprela tvrdenie žalovanej, že žalobkyňa zaplatila žalovanej kúpnu cenu 7.000,- eur. Uviedla, že žalobkyňa zaplatila za žalovanú dlh vo výške 3.000,- eur, pričom žalovaná vôbec nemala v úmysle dom predať. Žalovaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/24/2013 uviedla, že žalobkyňa jej 4.000,- eur nikdy neposkytla. Ďalej uviedla, že nevlastní žiaden majetok, býva v nájme v jednoizbovom byte, nakoľko predmetný rodinný dom jej bol odovzdaný v stave nevyhovujúcom na bývanie. V duplike zo dňa 16.06.2023 žalovaná uviedla, že podáva námietku "predurčenia" z titulu, že k údajnému bezdôvodnému obohateniu došlo v roku 2011, konkrétne 07.11.2011.

Súd vzhľadom na takto zistené skutkové okolnosti danej veci a v tomto štádiu konania s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu a bez vykonaného dokazovania má za to, že je dôvodné nepriznať žalobkyňi v tomto konkrétnom prípade náhradu trov konania. Ustálená rozhodovacia činnosť súdov pri aplikácii ustanovenia § 257 CSP medzi dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré je súd povinný brať do úvahy, zaraďuje najmä existenciu výnimočnosti daného prípadu, sociálnu, osobnú, majetkovú situáciu strán sporu, ako aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, ako aj ich postoj v konaní. V tomto štádiu konania súd nemá preukázané, či nárok žalobkyne na zaplatenie 7.000,- eur je dôvodný, a preto priznanie trov žalobkyňi za takejto procesnej situácie by bolo voči žalovanej podľa názoru súdu neprímerane tvrdé. Taktiež súd prihliadol na to, že hoci žalovaná bola v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných v odseku 1 tohto uznesenia úspešná, dom, v ktorom bývala, jej bol odovzdaný v nevyhovujúcom stave, a preto si bola nútená hľadať iné bývanie, za ktoré platí nájom. Rovnako s prihliadnutím na jej sociálnu a majetkovú situáciu, keď je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 473,60,- eur, je možné len veľmi ťažko predpokladať, že si žalovaná dom na vlastné náklady opraví, tak aby v ňom mohla bývať a nemusela platiť nájom. Nemožno opomenúť ani pravdepodobne úspešnú obranu žalovanej, a to vznesenú námietku "predurčenia", ktorú žalovaná spája s plynutím času. Vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v tomto individuálnom prípade súd podľa § 257 CSP žalobkyňi náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal. Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 257 CSP bez vyjadrenia sa strán sporu k niektorej aplikácii tohto ustanovenia, pretože to v tomto konaní nepovažoval za nevyhnutné (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 113/2019 zo 6. júna 2019).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, a to proti výroku II. predmetného uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žalobkyni sa náhrada trov konania voči žalovanej nepriznáva, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa namietajúc nesprávne právne posúdenie otázky nároku na náhradu trov konania a nesprávnej aplikácie príslušného ustanovenia CSP, keď súd neaplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, konkrétne nesprávne právne posúdil otázku zavinenia žalovanej na zastavení konania. Poukázal na to, že v ustanovení § 256 ods. 1 CSP je vyjadrená zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie. V danom prípade dôvodom zastavenia konania je skutočnosť, že po podaní žaloby bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej a súd žalovanú oddlžil. Žaloba však bola podaná dôvodne (z hľadiska procesného) a nevyhnutnosť zastavenia konania vyvolala po podaní žaloby žalovaná, ktorá bola navrhovateľkou v konkurznom konaní a podala návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok. Z procesného hľadiska tak zastavenie konania zavinila žalovaná, preto žalobkyňa na základe ustanovenia § 256 ods. 1 CSP požaduje, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania. Žalovaná tým, že iniciovala svoje oddlženie a vyhlásenie konkurzu zavinila aj procesný následok vo forme zastavenia sporového súdneho konania. To, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz a že bolo rozhodnuté o jej oddlžení neznamená, že by bol daný dôvod na zastavenie súdneho konania bez povinnosti žalovanej nahradiť trovy konania. Poukázala na rozhodnutia súdov o otázke nároku na náhradu trov konania v uvedenej situácii, napr. konkrétne na uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/146/2019-104, obdobné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. V dôsledku odvolania podaného žalobkyňou proti uzneseniu súdu prvej inštancie, a to proti výroku II. predmetného uznesenia krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v ustanovení § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pri aplikácii § 256 ods. 1 CSP treba otázku, či účastník konania (strana sporu) zavinil, že konanie muselo byť zastavené posudzovať podľa procesného výsledku. Ak došlo k zastaveniu konania, možno strane sporu uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jej správanie bolo konanie zastavené. Pojem procesné zavinenie použitý v ustanovení § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Konanie môže byť zastavené z rôznych procesných dôvodov. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesno-právny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zavinenie môže existovať tak na strane žalobcu ako aj na strane žalovaného. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorou príčinou je správanie sa strany sporu, t. j. aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby, dôsledkom čoho je vznik trov protistrany (sp. zn. I. ÚS 469/04). Pojem procesné zavinenie je tak potrebné vykladať komplexne a extenzívne, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre, t. j. nie v doslovnom jazykom zmysle, ale vo vzťahu v príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. Pri zastavení sporového konania je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán sporu z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila.

9. Odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci k zastaveniu konania došlo z dôvodu, že po začatí konania bol na majetok žalovanej vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 20dK/386/2023 zo dňa 13.09.2023 a žalovaná bola oddlžená. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania neaplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, ale postupom v zmysle § 257 nepriznal náhradu trov konania žalobkyni, keď dospel k názoru, že v súdnej veci existujú výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa súd vzhliadol ako na strane strán sporu, tak aj v okolnostiach danej veci, ktoré podrobne uviedol v bodoch 9., 10., 11. a 12. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi. Keďže žalobkyňa v podanom odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci pri aplikácii § 257 CSP dôvodiac, že súd mal pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikovať ustanovenie § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalovaná tým, že podala návrh na vyhlásenie konkurzu na jej majetok, procesne zavinila zastavenie konania. Aplikáciu ustanovenia § 257 CSP súdom prvej inštancie z dôvodov, ktoré súd podrobne uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia v odvolaní ako odvolacie dôvody neuvádzala, teda žiadnym spôsobom v odvolaní nenamietla aplikáciu ustanovenia § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa ako strane strán sporu, tak aj v okolnostiach danej veci, pre ktoré okolnosti súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP. Odvolacia námietka žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie v zmysle § 257 CSP neobstojí práve z dôvodov, ktoré súd prvej inštancie podrobne špecifikoval v odôvodnení rozhodnutia. Súd poukázal na konanie vedené u Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4C/24/2013; prihliadol na skutočnosť, že hoci žalovaná v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom konania 4C/24/2013, v ktorom sa žalovaná domáhala určenia vlastníckeho práva s poukazom na to, že žalovaná bola v tomto konaní úspešná, avšak s prihliadnutím na okolnosť, že dom, ktorý bol predmetom vyššie uvedeného súdneho konania jej bol odovzdaný v nevyhovujúcom stave, a preto bola nútená hľadať si iné bývanie, za ktoré platí nájom a berúc do úvahy sociálnomajetkovú situáciu žalovanej, ktorá je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 473,60 Eur, ktoré všetky okolnosti vyhodnotil súd prvej inštancie ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a dospel k názoru, že je dôvodné nepriznať žalobkyni v tomto konkrétnom prípade náhradu trov konania. Keďže žalobkyňa v podanom odvolaní toto vyhodnotenie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa žiadnym spôsobom nespochybnila a odvolací súd, viazaný odvolacími dôvodmi, z dôvodu vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania (výrok II.) odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP uznesenie potvrdil. Odvolací súd, v zhode s názorom súdu prvej inštancie, preskúmaním veci dospel k názoru, že v súdnej veci existujú podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti; predovšetkým s prihliadnutím na majetkové, osobné a zárobkové pomery na strane žalovanej súd prvej inštancie vec správne rozhodol, keď žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Hoci žalovaná v odvolacom konaní bola úspešnou stranou sporu, v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli žalovanej žiadne trovy konania, preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni nepriznáva.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).